

Szalézi Értesítő

A SZALÉZI CSALÁD
HIVATALOS CSOPORTJAI
Don Pascual Chávez

ISTEN OLDALÁN
Beszélgetés az örökfogalomra
készülő szerzetesnövendékekkel

ELŐTTÜNK JÁRTAK
P. Stanisław Pływaczyk SDB

FÓKUSZ

„Kedves Gábor!

Téged az Isten szeretete választott ki. Szeretettel és a kiválasztás titkával, amit sosem tudunk megérteni. Önmagunk előtt is sokszor csak okokat tudunk megfogalmazni, emberi indítékokat, miközben tudjuk biztosan, hogy a meghívás szívünk legbelsejében történik. Nem tudunk ellentmondani, de mások számára sem tudjuk egyértelműen elmondani, indokolni döntésünket. A kiválasztásból és a meghívásból következik a meghívottnak a titok és jel szerepe – Isten országának a jele. Ő választott ki téged, hogy jele légy az ő jelenlétének és szeretetének, isteni irgalmának. És ebben a kiválasztásban megerősít téged a papság szentségével. Nem azért választ ki, mert jól felkészültél, nem azért, mert emberi képességeid erre feljogosítanak téged, hanem azért, mert az Úr kiválasztott téged a papság szentségére, és azt kívánja tőled, hogy hasonlíts teljesen hozzá. Ami nem csak azt jelenti, hogy különböző dolgokat tegyél, hanem hogy engedd át az életedet teljesen neki. Ő akar szolgálni, ő akar szeretni, ő akar gyógyítani, ő akar bátorítani a te szavaid, a te szereteted és a te tevékenységed által. Az Úr küld téged az egész világra, és minden teremtményhez. Ez az isteni misszió mértéke: az egész világ és minden teremtmény. Nem vagyunk hűségesek akkor, ha válogatunk, ha úgy gondoljuk, néhányukhoz, igen, másokhoz nem. A mértéktelen, mindenkihez odaforduló isteni irgalom kell hogy jellemezzen téged is, és ebben megerősít téged rendednek, a szalézi rendnek a karizmája is. A missziós lelkület, és az, hogy ehhez a közösséghez tartozol, amely az egész világon jelen van és hirdeti Isten vidám irgalmát az ifjúság felé, hogy jól és boldogan tudják élni az életüket.

Küldetésed tartalma az is, hogy élen járj a szeretetben. Te magad jelmondatodban is azt választottad, hogy példaként szeretnél állni testvéreid előtt. Óriási vállalkozás ez, nagy bátorságot kíván. Példakép lenni a hitben, a szolgálatban és az önfeláldozásban, Isten igéjével - az egészséges táplálékkal - táplálni a rászorult népet.

Küldetésed lényegéhez tartozik az, hogy életedet mások szolgálatára szenteld. Mi szolgálni akarjuk az embereket, nem pedig kiszolgálni, azt adni nekik, ami az üdvösséghez szükséges és fontos.

Legyen példa az életed, ne félj, ha ezzel a szándékkal lépsz ki az emberek közé! Az Úr megadja hozzá az erőt.”

Részletek Udvardy György püspök atya papszentelési beszédéből

Don Bosco kedves barátai!

A húsvéti időszak után, az evangéliumok elmondása alapján, az első keresztények örömteli tanúságot tettek Jézus Krisztusról. Természetesen eleinte félelem és hitetlenség fogta el őket, de idővel, amikor Krisztus jelenléte gyakran megmutatkozott közöttük, mindezt nagy bátorsággal és reménnyel élték át. A feltámadásba vetett hitük megerősödésével erősödött a keresztények közötti kapcsolat is. Jobban tudtak egységben élni és felelősséget vállalni egymásért. Az egymás közötti szolidaritásuk is növekedett. És végül növekedett az Egyház is, míg megérkezett a pünkösöd, ahol Jézus szava életjelként szerepel: „Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16,15)

Ugyanezt az örömet, reményt és szolidaritást éreztem április utolsó napjaiban, amikor átéltem Vitális Gábor pappá szentelését az óbudai Szent Péter és Pál Főplébánia templomában, valamint első miséjét a borsodnádasi Jézus Szíve templomban.

Sokan voltunk Gábor körül¹: szülei, rokonai, rendtársai, Don Bosco barátai, a plébánia hívei és főleg rengeteg fiatal. Dr. Udvardy György Esztergom-budapesti segédpüspök (a római Pápai Szalézi Egyetem volt növendéke) buzdító szavai, a jól előkészített és bensőségesen átélt liturgia, valamint az egész tartományból összeválogatott

kórus énekei és zenéje mutatták meg számunkra Isten szeretetét, és azt, hogy egy közösség, vagyis az Egyház tagjai vagyunk. Eggyé váltunk a nagy misztérium, vagyis a szent rend szentsége körül: Isten ajándéka egy fiatal önként adott válasza erre a hívásra.

A Borsodnádason elmondott szentmise végén mélyen megérintett Gábor egyik gesztusa, amikor a hívek a bensőségesen átélt szentmisét nagy tapsal köszönték meg. Ebben a pillanatban Gábor egy egyszerű mozdulattal, kézzel mutatott a templom főoltára felé található Jézus Szíve szobor felé, amellyel azt akarta mondani: - Tekintsetek Őrá, Ő az én Mesterem, az én Vezetőm. Neki köszönhetem ezt a nagy Kegyelmet!

Azt mondhatom, hogy örömteli percek voltak, melyek során éreztem, valóban jogosan hívhatnak minket úgy, hogy Isten Egyháza és Szalézi Család.

Ez az ünnep Don Boscónak egy mondatát juttatja eszembe: „Légy vidám és semmi ne zavarjon.” Ezeket a szavakat Don Bosco nem felületesen mondta ki, hanem az Istenbe vetett hit, a fiatalokba vetett bizalom sok nehézség közepette beérett gyümölcsei.

Kedves barátaim! Azt kívánom, hogy életetek legyen örömmel teli, a nehéz időkben is, amikor bátorítatlanok vagytok és biztatásra szorultok. Tudjátok, hogy minden nap, minden

egy közösségben imádkozunk szándékaitok szerint, hogy megerősödjön a hit, a remény és a szolidaritás a Szalézi Családon belül, valamint Don Bosco magyarországi barátai között.

Kívánok örömteli pünkösdi ünnepet mindannyitoknak!

*P. Van Hecke Albert SDB
tartományfőnök*

¹Ma Magyarországon 45 szalézi működik, hat közösségben. 32 rendtárs magyar származású, 6 indiai, 4 vietnámi, 1 olasz, 1 lengyel és 1 belga származású. A szaléziak átlag életkora 56 év. Az adatok alapján látható, hogy nemzetközi tartomány lettünk és teljes szolidaritásban élünk a Társaságon-, valamint a Tartományon belül. Ez jót tesz nekünk és nagyobb egységet teremt közöttünk. A 45 szalézi közül 11-en kezdeti formációjukat töltik.

Ha szeretne segíteni nehézsorú, kallódó vagy barátokat és értékes szórakozást kereső fiataloknak, támogassa munkánkat! Két módon van lehetősége erre. Vagy azzal, hogy

**adója 1%-át a BOSCO SZENT JÁNOS IFJÚSÁGI NEVELÉSI
ÉS OKTATÁSI ALAPÍTVÁNY javára utalja.**

Adószáma: 19673752-1-41

A segítség másik módja, ha pénzügyi támogatást juttat az Alapítvány bankszámlájára:

11991102-02116754

Segítségét köszönjük, a Jóisten fizesse meg!

A Szalézi Értesítő következő száma júliusban jelenik meg.

A SZALÉZI CSALÁD HIVATALOS CSOPORTJAI

Az előző számban arról beszéltem, hogyan alapította meg Don Bosco a Szalézi Család említett csoportjait. Ő nem csak egyszerűen a szaléziaknak, és Mazzarello Szent Mária Dominikával együtt a „Segítő Szűz Mária Leányai”-nak volt a társalapítója, hanem a „Szalézi Munkatársak Egyesületének” és a „Mária a Keresztények Segítségére Egyesületének” alapítója is. Don Bosco olyan családi környezetet teremtett maga- és művei körül, amelyből nem csupán rendkívül személyes kapcsolatok születtek, hanem Istentől vezetve olyan karizmatikus identitás, amely megmutatkozik a szalézi lelkiségben, a szalézi küldetésben, valamint a kongregáció munkájában.

A Szentlélek vezette Don Boscót és adott erőt ahhoz, hogy számtalan csoportot alakítson maga körül. Történetileg bizonyított, hogy ezek dinamikus fejlesztik a Szalézi Családot.

Azt kell mondanom, hogy a Szalézi Család fejlődése nemcsak Don Boscónak tulajdonítható, mert eredetisége nem egy múzeumba való statikus dolog, hanem a csoportok által élővé, dinamikussá lett. Ezeket a csoportokat a Szalézi Családhoz való tartozás visszavezette ahhoz az apostoli tervhez, amely - Don Bosco utódai által hangsúlyozott módon - biztosítja az igazi szalézi lelkiséget és küldetést.

A szalézi művek és a szaléziak csodálatos elterjedése az egész világon azért vált lehetségessé, mert sokan segítettek abban, hogy mindez megvalósuljon. A szalézi munkatársak oroszlánrészt vállaltak ebből a feladatból. Ma is azt mondhatjuk, hogy a Szalézi Család segítségével tovább fejlődik és terjed a szalézi mű az egész világon. Ebben rejlik a nagy titok. Arra kell köteleznünk magunkat, hogy megismerjük, szeressük és fejlesszük a Szalézi Családot, ami volt, van és lesz, és ami közös jellegzetessége a szalézi hivatásnak és lelkiségnek. Ugyanakkor ezen lelkiségi- és apostoli mozgalom termékenységének titka abban áll, hogy Don Bosco szívéből indul ki.

Don Bosco művét a szegény fiatalok között indította el, megalapítva a Szalézi Társaságot (SDB), vagyis a Don Bosco Szaléziakat. Továbbá a Segítő Szűz Mária Leányai Intézményét, (FMA), aztán a Szalézi Munkatársak Egyesületét (SSCC) és végül a Mária a Keresztények Segítségére Egyesületét (ADMA). Mindez azonban nem volt más, mint az Evangélium-

ban leírt mustármag, az a kis mag, amely előtt nagy jövő áll és fává lesz. Ez a kép Don Bosco fiai számára ikonná vált. Mindazok, akik ebben a valóságot látják, tudatosan úgy beszélnek róla, mint „a Szalézi Család fája”.

A mai napig hivatalosan 23 különböző csoport létezik, amely ehhez a családdhoz tartozik. Olyan hatalmas fáról beszélünk, amelynek különböző ágai vannak, és amit egyazon lelkiség köti össze. Ezen a nagy fán találhatóak női- és férfi szerzetesrendek, továbbá az apostoli élet társaságai, vagyis laikus mozgalmak, melyeknek apostoli tevékenysége más és más: néhányan a nevelés terén dolgoznak, mások pedig az egészségügyben, megint mások a tömegtájékoztatásban. Mindezek azonban egy közös nevezőre vezethetők vissza, alapítójuk nagy szívéhez, Don Boscóhoz, akit ma az egész világ ismer.

EGYÉB HAJTÁSOK

A „várakozó” mozgalmak

A Don Boscó-i Család sokkal többet fejez ki, mint csak az egyes csoportok fő vonalait, hiszen olyan dinamikus és befogadó lelkiség, amely látható jelét mutatja a közös apostoli identitásnak.

Mint említettem, a Szalézi Család hivatalos csoportjainak száma 23. Vannak azonban más csoportok, akik hivatalos elismerésüket várják, és mindegyik az idei „Szent Év” különleges alkalmat szolgáltat. Kétségtelen, hogy a Szalézi Család nagy és nyitott mozgalmat jelent, hiszen sokan vannak olyanok, akik osztoznak a Don Boscó-i lelkiségben. Szeretném megemlíteni a munkatársakat, akik nap mint nap dolgoznak a szaléziak mellett, velük együtt osztozva a nevelési és az apostoli feladatokban. Igazságosnak gondolom, hogy megemlékezzünk azokról a jótevőkről és barátokról, akik támogatása nélkül nem valósult volna meg sok szegény országban a szalézi jelenlét.

Hála és köszönet nektek is, akik olvassátok a Szalézi Értesítőt, mert ti vagytok az első támogatóink!

És a fiatalok?

Szeretnék elmesélni egy brazil történetet: Egy rendfőnöki látogatás alkalmával a Szalézi Család egyes csoportjai mutatkoztak be, bemutatva szalézi- és apostoli tevékenységüket. Örömmel és büszkeséggel mesélték el szeretetüket Don Bosco iránt, és mutatták be a fiatalok javára végzett munkájukat. Eközben egy fiatal lány

meghatódva odajött hozzám és ezt kérdezte: „Mi fiatalok, tagjai lehetünk a Szalézi Családnak?” Nagy örömmel válaszoltam neki: „Természetesen, igen! Ti vagytok a cél és családnak közepe”. Valójában a Szalézi Család a legteljesebb és legszebb kifejezése a ma élő Don Boscónak, aki teljesen átadja magát a mai kornak megfelelően a fiatalok szolgálatára.

Szeretném megemlíteni azokat a kritériumokat, amelyeket néhány évvel ezelőtt elődöm, P. Viganò Egidio rendfőnök adott ki ahhoz, hogy egy csoport miként nyerhet hivatalos elismerést és hogyan lesz a Szalézi Család tagja:

1. Először is „részt kell, hogy vegyen” a szalézi hivatásban: az a csoport, amely benyújtja kérelmét, hogy hivatalosan a Szalézi Családhoz tartozzon, arra hivatott, hogy részesüljön a „karizmában”. Azt kell mutatnia, hogy a Szentlélektől vezetve Don Boscóban látja a példaképet és a mestert, valamint magáévá akarja tenni a szalézi karizmat. Mindezt könnyebbé teszi, ha a csoport alapítója egy szalézi atya, vagy a Szalézi Család egyéb tagja.

2. Egy második elem a részvétel az egyszerű nép fiataljai közötti küldetésben. Ezt azt jelenti, hogy a mozgalom a következő célokkal rendelkezik: evangelizáció és katekézis, a fiatalok előremozdítása, főleg a legszegényebb és legelhagyottabb fiataloké. Valamint különleges fi-

gyelmet szentel a népi rétegeknek, a tömegtájékoztatási eszközök és a missziós tevékenység által.

3. Egy harmadik elem a lelkiség megosztása és a nevelési-pasztorális módszer. Ezek az elemek együtt a szeretettel, a családi lelkiséggel, az optimizmussal az egyszerű, de életteli ima, a szentségek tisztelete és a Mária iránti tisztelet.

4. Egy másik elem az evangéliumi út a szalézi lelkiség sajátos formájában megélve. A csoport a tagjainak egy evangéliumi eszményképet mutat, amely megmutatkozik a szerzetesi fogadalmakban, az egyszerű ígéletben vagy egyéb elkötelezettségben, de mindig Don Boscót, mint példát helyezve előtérbe.

5. Minden csoport megtartja sajátosságait és saját belső autonómiáját. Bekapcsolódva a Szalézi Családba, arra kötelezi el magát, hogy testvérként együttműködjön a többi csoporttal, elismerve Don Bosco utódát, mint atyját, és mint a szalézi mozgalom központi elemét.

Az apostoli egység és a testvériesség nyújt számunkra alapot. Don Bosco mindent megtett azért, hogy az általa alapított csoportok között valódi egység legyen. Ma hűek akarunk lenni akaratahoz és folytatni kívánjuk ezt az egységet. Majdnem minden csoport azt kéri, hogy közelebbi lelki kapcsolat legyen az egyes csoportok között. Néhányat szeretnék felsorolni ezek közül a csoportok közül. "I Discepoli – az Apostolok", alapítójuk G. D'Souza atya, és az evangelizáció terén dolgoznak. A "Comunidade Canção Nova", alapítójuk Jonas Abib atya, a tömegtájékoztatási eszközök (rádió, tv, zene és ének) által megvalósuló evangelizáció a fő működési területük. A "Misioneras de Maria Auxiliadora – Mária, a Keresztények Segítsége Misszionáriusai", amelyet A. L. Bimos nővér alapított. A "Comunità della Missione di don Bosco – a Don Bosco Missziós Közösség", amely laikusokból áll és különleges ígéletet tesznek. A "l'Associazione Mamma Margherita – Margit Mama Egyesület" a papnak felszentelt családtagjaikért imádkoznak.

Don Bosco karizmája élő és termékeny. A Szalézi Család élővé teszi. Boldogok vagyunk, hogy Őt képviselhetjük, nevelési lelkületét, missziós szívét, de főleg szeretetét a legszegényebb és elhagyatott fiatalokért.

*Don Pascual Chávez rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2009/2-3
(Fordította: Depaula Flavio)*

ISTEN ÉLTESSE, HAVASI ATYA!

P. Havasi József SDB március 14-én töltötte be a 80-at

„Idén 80 éves a Főnök!” – ez a felismerés több, kommunizmus után belépett magyar szalézi rendtársamban megfogalmazódhatott január tájkán. Számunkra a „Főnök” mérhetetlenül sokkal többet és jobbat jelent, mint a munkahelyeken és viccekben elhangzó kifejezés.

Hogy miért?

Nincs tudomásom arról, hogy Don Bosco után volt-e egyáltalán olyan tartományfőnök, aki 18 éven át vezette a tartományát. Mindenesetre tavaly a 26. Egyetemes Káptalanon a világ 120 országának szalézi szerzetesei hűledezve és hitetlenkedve bámulták azt a csodát, hogy létezik 79 évesen tartományfőnök (a jelenlévő legidősebb tartományfőnök utána kb. 65 éves volt), hogy 18 éven át kibirta a kormányzás nyűgeit, és még ezek után sem görnyedten vagy bottal jár, hanem hangos kacagásától megrezzenek még a Velux ablaktáblák is.

Miért vagyunk neki hálásak, mint „Főnök”-nek?

Mert bízott Istenben, bízott idős rendtársaiban és bennünk is, és vezetett minket. Mindez a vezetés történt pedig a szétszétlített semmiből az újra működő rendházak és intézmények világába. Innen kaphatná Havasi atya az „újralapozó” melléknevet. Jómagam kimondhatatlanul hálás vagyok Neki, hogy fölvázolta, elsősorban optimizmusával, hogy milyen is a szalézi a mai modern világban. A derűt élénk élte, és annyira lelkünkre kötötte annak fontosságát, hogy a „Főnök” becenév mellett – utólag – kiérdemelhetné a „Pater Optimismus” címet is.

Nem áll szándékomban, s túl hosszadalmas is volna felsorolni a temérdek intézkedést, építést, tárgyalást, buzdítást és utazást, melyet a Szalézi Társaság magyar tartományának újjáéledéséért, és értünk tett attól a pillanattól, amint a Rendfőnök ellentmondást nem tűrve kijelentette neki: „Te leszel a tartományfőnök.”

Don Bosco egyszer azt mondta: „Ne tartsd barátodnak azt, aki sokat dicsér.” Nos, nem szegülök ellene Don Bosco kijelentésének, de azt azért bizonyára megengedi, hogy megköszönjük Istennek Havasi atyát, hogy 80 évével most is közöttünk lehet, továbbra is fáradhatatlanul munkálkodva, a világért sem tétlenül. Miért ne kívánhatnánk a következő német versikével, hogy a jó Isten még pár évtizedet ajándékozzon nekünk, amíg Ő közöttünk marad?

***Wer dreimal morgens schmunzelt,
mittags die Stirn nicht runzelt,
abends lacht, dass es schallt,
der wird gewiss 99 Jahre alt.***

Ez szóljon P. Havasink 30 éves osztrák múltjának, most pedig köszöntsük őt édes anyanyelvünkön, magyarul Vörösmarty Mihály soraival:

***„Úgy áldjon meg Isten neved napján,
Hogy beérhesd vele minden órán.
Legyen élted mint a virágos fa:
Remény s öröm virágozzék rajta.”***

Kívánom Havasi atyánknak születésnapjára is az Úr áldását:

*P. Andrásfalvy János SDB
tartományi vikárius*

A Szalézi Munkatársak Tartományi Tanácsának 2009. évi első kibővített ülése február 21.

Összesített adatok a szalézi munkatársakról a 2008. évre: A nyilvántartás szerint Magyarországon 187 ígéretet tett munkatárs él, ebből 56 férfi és 131 nő. Az átlagos életkoruk 58 év. 2008-ban 28 munkatárs tett ígéretet. A szalézi munkatársak Magyarországon 12 csoportba tömörülnek, ebből három a Don Bosco Növérékhez kötődik, háromnak nincs közvetlen kapcsolata szalézi házzal. Ezen kívül 21 olyan nyilvántartott munkatárs van, akik szóróványban élnek, nem alkotnak csoportot. A 2008. évben két új csoport alakult, mégpedig Kazincbarcikán és Újpest-Megyeren. Jelenleg 90 érdeklődőt tartunk számon, kezdeti képzésben pedig 34-en vesznek részt. A felkészülésben résztvevők várhatóan legkorábban 2010-ben fognak ígéretet tenni.

A munkatársak elnevezésének jelölése „SC” - a *Salesiani Cooperatori* rövidítése. Érvényben levő alapszabályuk az Apostoli élet szabályzatának 2006-ban jóváhagyott változata, melynek magyar fordításához a csoportok vezetőinél lehet hozzájutni.

P. Van Hecke Albert SDB tartományfőnök bevezető előadása:

„Kedves Szalézi Munkatársak!

Az utóbbi hónapokban, de az elmúlt tizenkét év alatt is, amikor néhány-szor találkoztam veletek éreztem, hogy mennyire Don Boscónak és Mazzarello Máriának szenteltétek életeteket azzal, hogy megélik lelkiségüket és cselekvési módjukat. Köszönöm nektek ezt a tanúságtételt és értékes jelenléteteket a szalézi művekben. Don Bosco karizmája mindannyiunkhoz hozzátartozik, hivatásunknak megfelelően, és együttesen vagyunk felelősek Don Bosco tervének elevevességéért itt, Magyarországon.

Mi is volna az én szívügyem?

Három dolog:

1. Minden bizonnyal az Egyesület fejlődése. Erősen hiszek a szalézi munkatársi hivatásban. Küldetést kaptunk, hogy terjesszük mindenféle módon ezt a különleges keresztény férfi és női életformát a társadalomban és az Egyházban. Tudjuk, hogy különösen három evangéliumi szakasz ösztönözte Bosco Szent Jánost és Mazzarello Szent Máriát: *A boldogságok, a Jó Pásztor és az Irgalmas Atya* vagy a hazatérő tékozló fiú. Ők lelkiségünk három ikonja, ismerjük meg őket egyre mélyebben.

2. Egy egyesület ereje jórészt attól függ, milyenek felelősei és animátorai. Ez ebben nyilvánul meg: egyszerű, stabil és

vonzó lelki élet (mint Szalézi Szent Ferencé), őszinte testvériség egymás között, jó kommunikáció és közös terv. Ez a helyi csoport elevevességének négy oszlopa.

A jelenlegi helyzetben el tudom képzelni, hogy Magyarországon jelen legyen és megalakuljon a Szalézi Család Tanácsa, ami azt jelenti, hogy megalakítunk egy fórumot, amellyel egymás segítségére leszünk, hiszen így koordináljuk és segítjük a Szalézi Család egyes ágainak különböző kezdeményezéseit.

3. Egy harmadik pont, ami szívügyem a nevelési feladatunkat illeti. Meg vagyok

róla győződve, hogy ma „nevelési veszélyhelyzet” van, amint mondotta XVI. Benedek pápa Egyetemes Káptalanunkon a múlt évben. Valóban, nem kevés szülő, tanár, papok és szerzetesek is érzik azt a kísértést, hogy lemondjanak a nevelésről. Nevelni azt jelenti, hogy részt veszünk a teremtésben, azaz Isten művében a világon. Ez tehát az egyik út az életszentség felé! Don Bosco „nevelni akarta a fiatalokat, hogy váljanak olyan férfivá és nővé, akik felelősséget vállalnak a holnap társadalmában és hogy ezt jó keresztényeként tegyék meg”. Itt Don Bosco és Mazzarello Mária különös módszert adtak át, amely egyesíti a nevelést és az evangelizációt. Annak a három ikonnak a szemléléséből eredt, amelyről az elején beszéltem. Ezt a módszert *Don Bosco megelőző módszerének* hívjuk. Ez a legnagyobb kincsünk. Nem tehetjük meg, hogy nem ajánljuk ezt a kincset az Egyháznak és a társadalomnak, különösen pedig a családoknak. Hogyan is tegyék ezt? Jó kérdés, melyet most hozzátok intézek. De talán ez lehetne a mi közös tervünk.”

EGY CSEPPNYI SZALÉZI LELKISÉG

**Don Bosco,
az „Istentől küldött ember”**

Don Bosco a kilenc éves kori álomtól kezdve mindig tudatában volt annak, hogy Isten meghívta erre a küldetésre.

Don Stella, híres szalézi történész azt írja az egyik könyvében melynek címe Don Bosco a vallásosság történelmében: „Bizonyos, hogy Isten mindig jelen volt Don Bosco életében, mert a legnehezebb helyzetekben is megoldásai születtek, váratlan kezdeményezésekkel állt elő.”

Cafasso Szent József (1853-at írunk, amikor Don Bosco csak 38 éves), néhány magas rangú pap előtt, akik nemtetszésüket nyilvánítják ki Don Bosco tettei láttán, így válaszolt: „Tudjátok valójában, kicsoda Don Bosco? Minél jobban ismerem, annál kevesebbet tudok róla! Azt látom, hogy egyszerű és ugyanakkor rendkívüli, szerény, de mégis nagy. Szegény, de elfoglalt, nagy terveken gondolkodik, amelyeket nem lehet megvalósítani. És annak ellenére, hogy a keze meg van kötve, mégis csodálatos dolgokat tesz. Számomra Don Bosco egy rejtély! De biztosan tudom állítani, hogy Don Bosco Isten dicsőségére dolgozik, Ő vezeti, és minden tetteiben Isten áll mögötte.”

Don Bosco biztos volt benne, hogy Isten küldötte. Fiaitól is azt követelte, hogy soha ne hagyják figyelmen kívül, hogy Isten mindig jelen van.

Feladat szalézi munkatársaknak:

A következő napokban, hetekben, néhány percre arra koncentrálok, hogy a Szentlélek hogyan dolgozik az életemben. Továbbá, milyen karizmám van és ezt hogyan használom a közösségen belül. Arról elmélkedek: „Az Úr, mint atyával és mesterrel ajándékozott meg Don Boscóval.”

Ki számomra Don Bosco?

A szalézi munkatárs identitása: valódi szalézi az Egyházban és a társadalomban - részlet (Fordította Depaula Flavio)

IMA:

Isten Szentlelke,

igazság fénye, segíts, hogy felismerjük az igazat. Vedd el illúzióinkat, és mutasd meg a valóságot. Add, hogy felismerjük Isten szavát, és meg tudjuk azt különböztetni minden más hangtól. Mutasd meg az Atya akaratát, hogy minden elhatározásunk Felé irányuljon. Segíts, hogy felfedezzük az eseményekben jelenlétet, és befogadjuk a megújulás jogos igényeit.

Tégy minket Don Bosco jóakarata szerinti hiteles prófétákká a fiatalok között.

Add meg nekünk azt a kegyelmet, mely segít felfedezni a szeretet szükségleteit, hogy nagylelkűen beteljesítsük azokat.

Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

Don Bosco pedagógiája a XXI. században

Példakép

Ha Don Bosco életéről, munkásságáról, megelőző módszerét alapul vevő szakirodalmakat olvasunk Don Bosco sohasem, mint szakember, hanem mint példakép, közvetlen vagy közvetett lelki vezető jelenik meg.

Napjainkban a celebek, tiszavirág életű sztárok világában van-e jelentősége a példaképnek, s ha igen, akkor min alapszik a gyermekek példaképválasztása?

A nevelés arra irányul, hogy az értékrendnek megfelelően segítse a pozitív példakép választását és követését. Ezek lehetnek valós élő vagy történelmi személyek, irodalmi hősök, de az egyéni beszámolók alapján a legmeghatározóbb a személyes modellnyújtás. A gyermekek fejlődésében a példaképválasztás egy folyamat, amelyet először a kevésbé tudatos utánpótlás, majd főleg pubertás és ifjúkorban a tudatos követés, a példaképválasztás követ. A példaképválasztás alapja lehet egy érzelmi vonzalom, szimpatikus magatartás, vágyott életmód, életforma képviselője iránti rajongás stb. Építően akkor hat, ha pozitív értéket képvisel, segíti az önálló döntést és a proszociális magatartás kialakulását. Ehhez azonban erőfeszítésekre van szükség. Ha szinte megvalósíthatatlanul irreális magas ez a szint, akkor csak elégedetlenséget szül az egyénben, de ugyanúgy káros, ha alig kíván tetteket a példakövetőtől. Ezt főleg a médiából a gyermekek felé irányuló hamis információk váltják ki. A kevés ismeretet igénylő, sőt sokszor a tudással szemben a butaságot, primitívséget előtérbe helyező kvízzjátékok, valóság show-k, stb. pont azt erősítik, hogy nem kell erőfeszítéseket tenni, a sikert, az anyagi jólétet könnyen el lehet érni. A boldogság alapja az anyagi jólét és a sztár-lét. Fokozza ezt még a médiából, a fogyasztói társadalmat erősítő reklámokból felénk áramló felszólítás is, hogy fogyassz, bulizz, élvezd az életet, szerezd meg, stb. Mivel a megszerzés módjára nincs minta, az odavezető utat nem reklámozzák, tanult stratégiák, értékek nélkül kudarc esetén nő az elkeseredés, esetenként a bűnözést is kiváltva. Természetesen nem kicsinyelhetjük le a könnyű műfajt, az ifjúsági kultúrát, de az, ahogy közvetítik a siker felé vezető utat, a sztár-létet, az irreális alacsony példaképválasztás irányába hat. Az új ideálok talán nem is tudják, de az ő felelősségük is igen nagy, hiszen jelenleg csak azt tudhatják róluk, hogy ők győztesek, sztárok, jó anyagi körülmények között élnek, milyen

a magánéletük, hány országban jártak, mintegy a könnyed, felhőtlen, felelősség nélküli életmód képét közvetítve. Köztük többen is vannak, akik velünk egyező értékrendet vallanak, őket kéne megnyernünk, hogy beszéljenek arról, milyen erőfeszítéseket tettek, mennyit tanultak s eközben milyen velejáró kudarcaik, bánataik, örömeik voltak. Mit jelent a siker, mennyit kell tanulni, és mennyi áldozatot kell hozni nap, mint nap ahhoz, hogy az fenntartható legyen. Így a gyermekek, fiatalok számára megfogalmazódhat a tanulás szükségessége, a tanulás, mint érték, megalapozódhatna a tanulási motiváció és mindaz a közért végzett tevékenység szükségessége, amelyekről e személyek hiteles példát tudnak adni. Ők segíthetnének rámutatni arra, hogy amit ők tesznek, azt a közvetlen környezetünkben többen is gyakorolják. Amennyiben ezen személyeket meg is tudnák nevezni, s őket megnyerni, úgy azok a „névtelen”, példamutató életet élő emberek is érdekessé, közvetlenül megismerhetővé válnának. Ezzel újabb lehetőséget kínálva a modellkövetésre. Talán így a fiatalok közül is többen a „jó ügyek” elkötelezettjévé, példakövetőjévé majd követetté válnának. Soha sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy nevelőmunkánk színvonala függ attól, hogy mennyit követelünk, milyen példákat ismertetünk meg, s mi magunk is milyen személyes példákat nyújtunk.

Don Bosco nevelőmunkája nemcsak az elfogadó szereteten, hanem a mintaadáson is alapult.

„Sosem szabad félnünk sokat követelni a fiúktól. Először azonban saját tanúságtételünkkel kell magunkkal ragadnunk őket. Ebben is követnünk kell Jézust, aki »dolgozni, majd tanítani kezdett«. Először dolgozott, és csak azután tanított. A fiúknak nincs szükségük sem gyűlésekre, sem szónoklatokra, sem szentbeszédre. Nagyon érzékenyek azonban példaképeik varázsára, azok viselkedésére. Nagyon rossz hallgatók, de tökéletes követők. A szerint cselekszenek, amit látnak, nem pedig a hallottak alapján. A lelki magasságok meghódítói oda vezethetik követőiket, ahová csak akarják.”

Rózsáné Czigány Enikő
szalézi munkatárs

Felhasznált irodalom: Adolfo L'Arco (1998): Neveljünk úgy, mint Don Bosco. Reprografia, Bratislava, 38.o.

Isten oldalán

Az örökfogadalom a szerzetesek életének egyik csúcspontja: ezzel ajánlanak fel Istennek mindent, amit tőle kaptak - teljes önmagukat. Az apostoli küldetés, a testvéri közösség és az evangéliumi tanácsok követése elválaszthatatlan elemei Istennek szentelt életüknek. Mindezeket együtt vállalják Isten és a fiatalok iránti szeretetből. Az öröm, az erő, a béke és az alázat ideje ez, amit hosszas készülődés, erőgyűjtés előz meg. A szerzetesi életet választó ember földi zárandokútjának újabb szakaszához érkezik.

Az örökfogadalom előtt: Dias Pradeep, Nguyen Hai Ly Jakab és Quadros Lytton

Nagy öröm számunkra, hogy ismét gazdagodik a magyar szalézi közösség: idén is három misszionárius kötelezi el magát örökre Don Bosco mellett. Pradeep, Jakab és Lytton a tavaszi lelkigyakorlat szünetében beszélt magáról.

Jakab

- Még mindig a nyelv a legnagyobb, és talán az egyetlen problémám, hiszen érzem, hogy jó helyen vagyok, sokat tudnék adni. Nagyon nehezen tudok kapcsolatot teremteni, és nehezen tudom elviselni, hogy a nyelvi hátrány miatt nem segíthetek a fiataloknak a problémáik megoldásában. Úgy érzem, a nyelvtudásom még mindig nagyon szerény, csak felületes társalgásra alkalmas, holott leküzdhetetlen vágyat érzek, hogy Istenről beszéljek a fiataloknak. Nagyon hiányzanak a mély, komoly beszélgetések, amikor elmondhatom, hogy Istennél mindenre van megoldás, hogy ne utasítsák el az imát, jöjjenek közelebb Istenhez, hogy megérezzék, mennyire vonzó az élet Isten közelében – és nem tudom, hogyan kell ezt magyarul elmondani.

Alapjában véve négy féle fiatallal találkozom: vannak azok, akiknek mély és ben-

sőséges kapcsolatuk van Istennel; vannak azok, akiknek csak felszínes a hitük – ún. vasárnapi keresztyények; azok, akik csak évente egyszer-kétszer mennek templomba – karácsonykor és esetleg húsvétkor; és végül azok, akiket semmi nem érdekel, ami a hittel kapcsolatos, káromkodnak és bűnös kapcsolatokban élnek. Sajnos nincs mélyebb betekintésem a fiatalok életébe, mert nagyon leköt a tanulás. Azok a fiatalok, akikkel a Sapientia Hittudományi Főiskolán találkozok, nagyon jámborak, a kápolnában mindig van valaki, aki imádkozik, a szentmiséken sokan vesznek részt – mégis elegendő papi és szerzetesi hivatás. Úgy gondolom, ez a mi hibánk is: nem tudjuk átadni a fiataloknak, hogy az életünkben mi a jó, nem vagyunk eléggé meggyőzőek. A fiatalok nem látják rajtunk, hogy jó szerzetesnek lenni, hogy a szerzetesi élet vonzó, nem látják eléggé csábítónak, követendőnek, ezért nem is vágyakoznak rá és nem válaszolnak Isten hívására. A világi életet viszont nagyon vonzóan mutatják be a folyamatosan sugározott reklámokban, a médiákban állandóan azt hallják, látják, mi mindent kínál nekik az élet, és nem csodálkozom, hogy ezt vonzóbbnak találják. Fejlődnünk kell, még sokat kell tanulnunk, hogy meglás-

sák rajtunk és el is tudjuk mondani, milyen csodálatos az élet Isten oldalán.

Lytton

- Nagyon szerencsés vagyok, mert tavaly Nyergesújfalun, idén Kazincbarcikán van lehetőségem kipróbálni magam, és úgy érzem, mindkét helyen elfogadtak. Nagyon megszerettem a magyar fiatalokat. Amikor ide kerültem Magyarországra, nem az volt az első gondolatom, hogy: „Jaj, a nyelv!...”, hanem az, hogy szalézi vagyok, nem azért jöttem, hogy üljek a szobában és szavakat magoljak, hanem hogy a gyerekekkel, a fiatalokkal legyek. Ezt akarom, és ezt nem lehet helyettesíteni mással. A fiatalok barátja akarok lenni, egy olyan barát, akihez bármikor fordulhatnak, akit mindig megtalálnak és aki mindig segít. Habár az életkörülmények teljesen mások, van egy dolog, ami Nyergesújfalun és Kazincbarcikán is megegyezik: nagyon kevés a hívő fiatal. Viszont én azt vettem észre, hogy amikor beszélnek nekik Istentől, soha nem mondják, hogy NEM, hanem odafigyelnek, meghallgatnak. Persze, nagyban függ ez attól is, hogy mikor hangzik el ez a beszélgetés, éppen ezért nagyon jól meg kell választani

ni az időpontot. A két helyen teljesen más fiatalokkal és más problémákkal találkoztam, de általánosságban véve azt tapasztaltam, hogy a magyar fiatalok alapvető problémája az, hogy mindent nagyon gyorsan feladnak, nem tudnak sem hűségese, sem kitartóak lenni. Ez egy akadály, amiért nem sikeresek a tanulásban és a családi életben sem képesek helytállni, nem tudnak hosszabb ideig együtt élni. A legtöbb fiatal fél valamitől, éppen ezért nagyon lényeges, hogy bátorítsuk őket, hogy rámutassunk, hogy mindenkiben van valami jó, valami értékes. Ez különösen fontos Kazincbarcikán, ahol segítenünk kell, hogy a fiatalok jobban megismerjék önmagukat és előhozzák magukból a jót, ami néha nagyon mélyen van elrejtve bennük.

Barcikán megdöbbenett, hogy egyes fiatalok milyen hihetetlenül rossz körülmények között élnek. Megvisel, hogy nem tudok nekik segíteni, mert néhol valósággal csodára volna szükség, és én csodát tenni nem tudok. Lehet, hogy nem tudok látványosan változtatni a sorsukon, de legalább meghallgatom őket és imádkozok értük.

Szívesen zenélek, ez nagy segítség számomra - egy nyelv, ami közelebb hoz a fiatalokhoz. A roma fiataloknak a vérükben van a zene, érzik, még ha nem is ismerik. Emlékezetes volt egy eset, amikor a püspöki szentmisén elkezdtek játszani az egyik Don Bosco-éneket, és annyira fellelkesedtek a fiataljaink, hogy mozgolódni kezdtek a templomban. Nagyon jó volt, hogy az érsek nem vette rossz néven, hanem felszólította őket, hogy nyugodtan táncoljanak, hiszen az is egy módja Isten dicsőítésének. Az egész templom táncolt, és ez nagyon jó volt.

Én nagyon örülök, hogy itt vagyok Magyarországon, és el sem tudom képzelni, milyen volt, amikor a szerzetesek nem dolgozhattak nyilvánosan. Nem is hallot-

tam erről korábban, és remélem, hogy soha többé nem fog megisméltódni.

Pradeep

- Hat hónapja vagyok csak Magyarországon, és számomra most az a legfontosabb, hogy minél jobban megtanuljam a nyelvet. Sok energiát fektetek ebbe. Most Szombathelyen vagyok De Rossival, ahol nem csak a magyar nyelvet, hanem a magyar kultúrát is igyekszünk minél jobban megismerni, mert mindkettő fontos ahhoz, hogy megértsük az itteni fiatalokat. Jó lett volna, ha ezt már az érkezésünk előtt megtehetjük volna, mert nagyon más kultúrából jöttünk, és nagyon kell igyekeznünk, hogy elfogadjanak bennünket. Meg kell tanulnom minél jobban magyarul, hogy tudjak beszélni a fiatalokkal, mert úgy érzem, a nyelvtudás hiánya miatt nagyon hátrányos helyzetben vagyok. Sokszor félek, hogy elutasítanak, mert nincs türelmük kivárni, hogy mit akarok mondani, ezért inkább rövidebbre fogom a mondanivalómat és sokszor változtatok témát. Tudok bűvészkedni is, amit szintén szoktam alkalmazni, hogy a gyerekek figyeljenek rám.

De mégis az a legfontosabb, hogy minél többet legyek együtt a fiatalokkal, hogy példát mutassak nekik. Ha jó példát látnak maguk előtt, ami vonzó számukra, akkor ők is jók akarnak majd lenni. Szombathelyen az oratórium csütörtöktől vasárnapig minden nap 16-tól 20 óráig nyitva van, de sokan már 14.30-kor ott toporognak az ajtó előtt és várják a nyitást. Lényegében a fiatalok két típusa van jelen: a plébániához tartozó fiatalok és a roma fiatalok. Sajnos, szinte mindannyian úgy gondolják, hogy az ima csak az öregek dolga, mert mindig csak ezt látják, éppen ezért az imádság idejére nem akarnak maradni, pedig ez fontos. Változatos praktikákkal próbáljuk elejét venni annak, hogy megszökjenek az imáról. Segítene az is, ha sokkal többször lenne ifjúsági szentmise gitáros zenével. Ez egy komoly vonzerő a fiatalok számára, amit jobban ki kellene használni. Öröm nézni, hogy ilyenkor milyen sokan vannak a templomban!

Sokkal több időt szeretnék tölteni a fiatalokkal. Nagyon sajnálom, hogy az iskola és a tanulás elveszi azt az időt, amit a gyerekekkel tölthetnék, de a szabadidőmben mindig velük vagyok. Ha meghallom, hogy az udvaron pattog a labda, akkor elfelejtek mindent, és megyek - nagyon szeretek a gyerekekkel focizni. Ha nincsenek gyerekek, akkor unatkozok.

A szerzetesi életet választó három fiatal szeretné még tovább képezni magát és végül a papság szentségében is részesülni. Imádkozzunk értük!

Dr. SZÉKELY LÁSZLÓ: Don Bosco

Ha nagy sötétség fedi az eget
Csillagokat küld Isten: szenteket,
Hogy míg félős, rossz szívünk remeg,
Ők biztatón fényeskedjenek.

Don Boscót is az Isten küldte le,
Mikor a föld nyomorral volt tele.
Az inség nagy volt, a helyzet komor,
Testet és lelket gyilkolt a nyomor,
Csúf bűnök rabja lett az ifjúság,
A nemtelenben látta virtusát.
Egy szín hiányzott, aki lát, megért,
S remegni tud az ifjú lelkeket,
Megmentésükön töri a fejét,
Rájuk áldozza minden idejét,
S minden pokoli támadást kivéd...

. . . És jött Don Bosco, hozta a szívét.

Micsoda szív volt az övé, egek!
Nem vágyott pénzre, nem kért kincseket,
Éjjel-nappal csak egyet rebegett:
Add nekem, Uram, add a lelkeket!
És e nagy vágytól nem volt napja, éje,
Ez volt az álma, ez volt a szenvedélye,
Ez főtt fejében, ha utcán bolyongott,
És látott néhány elhagyott suhancot.
A jaj hangos volt, a világ süket,
Hogyan menthetné meg a lelkeket?

S mert tudta, hogy nem hódít lelkeket,
Csak önmagát, felörlő szeretet,
Nekik szentelte egész életét,
Rájuk öntötte szíve melegét.

Ó csodás szív, Don Bosco nagy szíve!
Hogyan sugárzott szereteteire!
Hogy tudta látni, megszámni a lelket,
Amelyet mások lenéztek, kivertek!
Látjuk, mint mestert. Sugall, serkent, nógat.

Fülükbe súg hatalmas, gyújtó szót.
Vigyáz rájuk, tanít, ösztökél,
Ösztöneikkel küzdelemre kél,
S a lélekből, mely már-már süllyedett,
Művészekkel hoz ki remeket.
Fiúcskákból, kik elkallódtak volna,
Papok készülnek messze missziókba.
Vagy szorgoskezü jó iparosok,
Kiknek kezében a munka ropog.

Vagy akármik, de büntől tiszta lelkek,
Kik tőle tudják becsülni a szentet.
S az Úr megáldja hő, szent bajnokát,
Kitünteti, tesz véle sok csodát.
Nem volt hiába az a tiszta hit:
Áldás kíséri minden műveit.
A terveit sikerre igazgatja,
Az elhagyottak égi édesatyja.

Mit mondjak róla még szépet, nagyot?
Ő hisz Ő nagy, s én oly kicsiny vagyok . . .
Végig sorolni minden érdemét,
Egy álló hét sem volna tán elég.
Inkább kéréssel járulok elébe
Fogadjon el minket is örökébe.
Don Boscónak csodálatos szíve, -
Sugározzon le a hiveire.
Hogy míg rajongva ejtjük ki nevét,
Magunkba szívjuk az ő szent hevét.
Hogy harcainkban hitünk meg ne inogjon,
Az ő áldása védjen utaink!

Hírek a szalézi világból

Olaszország

Megkezdte világkörüli útját Don Bosco

- Április 25-ikén Valdoccóban, Torino külvárosában, a Mária Keresztények Segítsége Bazilikában megáldották az új üvegkoporsót, amely Don Bosco ereklyéit őrzí, mielőtt elindul hosszú útjára azokba az országokba, ahol a szaléziak jelen vannak. A koporsó mind az öt kontinenst érintő zarándokútja a szalézi rendfőnök, Pascual Chávez Villanueva ötlete, az előkészületek része Don Bosco születésének kétszázadik évfordulójára, amit 2015-ben fogunk ünnepelni.

A szentmise után don Pascual Chávez megáldotta a koporsót, majd az udvarból, ahol Torino szentje munkálkodott, elindul a koporsó zarándokútja a világ körül.

A koporsó

A koporsót Gianpiero Zoncu építész tervezte. Alumíniumból, bronzból és üvegből készült. A kivitelezésben Marco Berrone (kovács), Francesco Boglione (ács) segített, az üveg megmunkálása pedig a Bivetro Társaság munkája volt. A De Carli öntöde gyártotta le a fém szerkezeteket és a Perlaluce Társaság volt felelős a világításért.

A zarándokút

Az első állomás Lazio, majd a koporsó számos olaszországi városon fog átutazni és számos szalézi háznál fog megállni a fővárosban is. A zarándokút olaszországi része júniusban ér majd véget, a koporsó ekkor elindul Latin-Amerikába.

A teljes zarándokút 2014. január 31.-én ér véget. A zarándokút állomásai:

- Amerikai régió 2010 márciusa és október között

- Kelet Ázsia, Óceánia régió 2010 november és 2011 áprilisa között

- Dél Ázsia régió 2011 májusa és november között

- Afrika-Madagaszkár régió, 2011 december és 2012 áprilisa, 2012 júliusa és augusztusa között

- Nyugat-Európa régió 2012 májusa és júniusa és szeptembere és november között

- Észak-Európa régió, 2012 decembere és 2013 augusztusa között

- Olaszország MOR régió 2013 szeptembere és 2014 januárja között.

Az ereklye útjáról folyamatos tudósítások olvashatók a Nemzetközi Szalézi Hírügynökség (ANS) internetes oldalán.

(ANS – Torino)

ANS Tube - új videók

az ANS csatornán

Kicsivel több, mint egy hónap alatt az ANS csatornára, amit a szalézi információs iroda nyitott a Youtube-on, számos zene, felirat és hozzászólás került fel.

A "Siamo Salesiani" című hangulatos videóval indítva, ami a Szalézi Család 27. Lelkiségi Napjain készült, az ANS csatorna céljaul tűzte ki, hogy minél több amatőr videót gyűjtsön a szaléziakról és a fiatalokról.

„Az ANS csatorna nyitva áll mindenki előtt, aki szeretne megosztani egy videót vagy hírt, aminek köze van a szalézi családdal” – mondta P. Donato Lacedonio, az ANS igazgatója. „Tudjuk, hogy számos új dolog van folyamatban és a kreativitás mindig is a szalézi világ fontos jellemzője volt. Szeretnénk információt gyűjteni arról, hogy milyen események szerveződnek a Szalézi Társaság alapításának 150-ik évfordulója alkalmából.” (ANS – Róma)

A szalézi Thomas Menampampil indiai érsek volt a colosseumi keresztút elmékedéseinek szerzője idén

XVI. Benedek pápa ezzel a döntésével szeretné együttérzését kifejezni az Indiában élő keresztényeknek. Sokan közülük még napjainkban is célpontjai a hátrányos megkülönböztetéseknek és a szélsőséges fundamentalista hindu csoportok erőszakos támadásainak. A Menampampil érsek vezette, 50 ezer katolikus hívőt számláló Guwahati érsekség területén különösen jellemzőek az ilyen atrocitások.

Tavaly szintén szalézi - Joseph Zen Ze-Kiun Hong Kong-i érsek - írta az elmékedéseket. *Vatikáni Rádió/Magyar Kurír*

Új igazgató az Elledici élén - Miután don Mario Filippi mandátuma lejárt, az olasz szalézi könyvkiadó, az Elledici élére új igazgató került don Valerio Bocci személyében. Don Valerio közel húsz évig volt a „Mondo Erre” 11-15 éves gyerekek számára készülő havi lap igazgatója. (BS)

Erős földrengés Olaszországban – a szalézi házban nincs áldozat

Erős földrengés ráta meg április 6-án a 3:30-kor a Közép-Olaszország-i Abruzzo tartományt. A L'Aquila-i „San Giovanni Bosco” szalézi intézet a város központjában erősen megrongálódott, különösen az épületnek az a része, ahol a szalézi szerzetesi közösség és az egyetemista kollégium van. Az öt szalézi szerzetes és a mintegy száz kollégista csodával határos módon sértetlenül vészelt át a katasztrófát. (ANS – Róma)

Boldog Rua Mihály életrajza franciául

„Don Michel Rua, Don Bosco első utódának élete” a címe Boldog Rua Mihály francia nyelvű új életrajzának, amit P. Francis Destramaut, a Szalézi Családot jól ismerő népszerű író és előadó írt és a LAS Kiadó adott ki.

Az egyelőre csak francia nyelven megjelent 502 oldalas könyv Rua atya életének különböző eseményeivel foglalkozik, aki Don Boscóval élt az oratóriumban az első szaléziak között.

Ezzel újabb könyv került a 86 éves francia szerző Don Boscóval kapcsolatos műveinek listájára. (ANS)

Ausztria

Don Bosco Tattoo – Ragaszd fel!

A piros színű „Don Bosco Tatoo” a leg-

frissebb reklámciikk, amit az osztrák szalézi tartomány a 150. jubileumi év alkalmából bocsátott ki. Egyszerűen fel kell ragasztani, és napokig hirdeti: „Gyere Boscóhoz!” A legújabb osztrák szalézi divatörülethez mindössze 0,50 euróért hozzá lehet jutni. (www.donbosco.at)

Oroszország

A szalézi rendfőnök Moszkvában

Keleteurópai látogatásának első napján don Pascual Chávez a szaléziak gondozásában levő moszkvai római katolikus székesegyházban mutatott be szentmisét. Ugyanezen a napon találkozott a Kelet

Európai Jogi Kerület tartományi tanácsával. Ezek után a rendfőnök vikáriusa kíséretében a moszkvai utcagyerekekkel foglalkozó szalézi központba látogatott, üdvözölte a dolgozókat majd megnézte a fiatalok előadását és találkozott a Szalézi Család képviselőivel. (ANS)

Hírek a magyar tartományból

Nemzetközi roma pasztorációs találkozó Kazincbarcikán

A magyar tartományfőnök meghívására február 21-22-én a cseh és szlovák tartományfőnökökkel együtt Kazincbarcikán találkoztak azok a rendtársak, akik romák között élnek és dolgoznak ezekben a tartományokban, kiegészítve a Bulgáriában élő cseh rendtársakkal. A fő feladat a 2010-es szalézi missziós nap témájának előkészítése, hiszen ez az egész Társaságot érinti, erről is készül a jövő évi DVD a Missioni Don Bosco Torino kivitelezésében. Összesen 18 rendtársat láttunk vendégül, szűkösen, de vidáman telt a hétvége, ami közösségre is szép élmény volt. A találkozón jelen volt a Brüsszelben élő gróf Meinolf von Spee SDB is, aki a Szalézi Társaság hivatalos képviselője az EU felé ("Don Bosco International").

S. Quadros Lytton SDB

Kazincbarcika

Fejlődik a nyomda - Megérkezett a modern CTP gép és hamarosan felszerelik a legmodernebb, új nyomdagépet is. A magyar szalézi nyomda lassan ősenek nyomdokába lép. A CTP gép mintegy 3000 kilométert utazott a barcikai tehetautó platóján, így került olasz szaléziak ajándéka, egy lézeres digitális lemezkészítő készülék Kazincbarcikára. A CTP angolul annyit jelent: "from Computer to Printer" - a számítógépről a nyomdagépre. Ez jelentősen meg fogja könnyíteni a nyomdai munkákat, nem is beszélve a költségek csökkenéséről, mert kiiktatja a filmelőhívás folyamatát.

Előzőleg Szász Gáborral, a Don Bosco Iskola szövegszerkesztőjével két hetet töltöttünk tipográfiai képzéssel Olaszországban, a szupermodern Valdocco-i Nyomda- és Grafikai Iskolában. Nemskára a tavaly már megérkezett hatalmas nyomdagép is üzembe áll, azután már csak a megrendeléseket várjuk.

T. Nádudvari Géza SDB

Amint bekerül a helyére, olaszországi szakemberek üzemelik be az új nyomdagépet.

Caló-Puskás Szalézi Focikupa

Az idei SZALIM-Kupán február 14-én - Szent Bálint napján - tizenegy csapat mérte össze erejét. A torna immár hagyományosan Nyergesújfalun zajlott a Szalézi-Irinyi Középiskola és a helyi általános iskola felső tagozatának tornatermében.

A résztvevő csapatok: a tavalyi győztes Megyeri Don Bosco, a tavalyelőtti győztes Szalézi Calció Óbuda, valamint a Don Bosco Oratórium Óbuda, Salesianum Óbuda, Clarisseum, Albertfalva, Fehér Farkasok Balassagyarmat, Don Bosco Kazincbarcika I., Don Bosco Kazincbarcika II., Újperint LC és a házigazda Nyergesújfalu. A torna megszervezésében Misquitta Claudius és Koblenz Attila jeleskedett, a helyi iskola és az oratórium hathatós segítségével. A középdöntőben a nyergesi csapat az óbudai oratórium csapatával mérte össze erejét, Albertfalva pedig Újperinttel mérkőzött meg a döntőbe jutásért. A harmadik helyen Albertfalva csapata végzett. A döntőt Nyergesújfalu és Újperint játszotta. A szép, dinamikus mérkőzésen a szerencse a vendégeknek kedvezett, így végül az Újperint 1:0-ra győzött a házigazdák ellen és örömmámorban úszva vihették haza a csodálatos új kupát. A legjobb kapusnak járó díjat az Újperint bravúrosan védő kapusa, Farkas Gábor kapta, a Fair Play díjat pedig a Don Bosco Kazincbarcika I. csapata érdemelte ki.

Nyergesújfalu

Bringázni jó! - Kerékpáros emléktúrán vehettünk részt április 18-án a süttői polgármester és sok kedves szülő segítségével. Huszonötön indultunk Nyergesújfalu illetve Süttő községéből, kicsik-nagyok egyaránt.

Révkomáromig autókkal, majd onnan biciklikkel vághattunk neki az útnak. Első célunk 25km. után Dunamocs, ahol meglátogattuk Nagy Ferenc költő, novelláíró sírhelyét, ami a már harmadszorra megrendezett biciklitúránk eredetéhez vezethető vissza. Itt hallhattunk életéről és munkásságáról pár szót, elmondtunk egy imát és megkoszorúztuk a költő sírját.

A Duna parton a dunamocsi polgármester saját maga készítette babgulyással várt minket ebédre. Letelepedtünk, megpihentünk, játszottunk kicsit, majd asztalhoz ültünk. Miután jóllaktunk ismét útra keltünk Muzsla felé. Érkezésünket a templomban várták az ottani plébánossal, József atyával és Muzsla polgármesterével együtt. József atya a templomról mondott pár szót, amit figyelmesen hallgattunk. Ezután a polgármester úr levezetett minket az ottani általános iskolához és a vele szemben lévő világháborús emlékműhöz, amihez érdekes történeteket fűzött. Megköszönve a látottakat illetve hallottakat tovább álltunk utunk utolsó állomása Párkány (Sturovo) felé. Célba érésünket már várta Süttő polgármestere és a kedves szülők, akik autókkal elvittek minket Nyergesig, ahol Robi atya vezetésével egy közös imával, csoki osztással befejeztük a programot.

Mindenki jól érezte magát és olyan jó volt egy cél felé közösen hajtani!

Oláh Győző

A nyergesi kerékpártúra résztvevői a muzslai templom előtt.

Péliföldszentkereszt - Serdülők nagybőjti lelki napjai

A serdülők nagybőjti lelkigyakorlata immár hagyományos program számos fiatal életében szerte a tartományban. Ebben az évben február 27. és március 1. között mintegy hatvanöt résztvevő volt, több mint tíz segítővel, akik között voltak szaléziak, animátorok és egy nővér is. A lelkigyakorlat a Szalézi Társaság 150-ik évfordulója kapcsán különböző oldalról közelítette meg a szalézi lelkiséget. A lelki napok vezérszónoka, Ábrahám Béla szalézi atya korszerű technikai eszközök segítségével tette látványossá előadásait, interaktív párbeszédre hívva meg a fiatalokat, így segítve őket, hogy alaposabb betekintést nyerjenek a szalézi világba. A lelkigyakorlat fő sajátosságai a szentmisék, a szentségimádás, a gyóntatások és a keresztút voltak, a legutóbbinál havas ösvényen botladoztak a résztvevők. A serdülőknek sok szabadidejük is volt, hogy megismerjék egymást és imával töltsék az időt. A lelkigyakorlat végén szomorúan búcsúzkodtak és ígéretet tettek, hogy újra találkoznak, amint lehet.

Quadros Lytton SDB

VADÓCTÁBOR 2009.

12-17 éves serdülőknek
Péliföldszentkereszt, július 21-25.

„Álmodj velünk!”

Kapcsolódj ki a nyári oratóriumok után, nyaralás előtt, találkozz kortársaid-dal, barátaiddal, beszéljess, alkoss, ismerkedj, tervezz, szervezz, ÁLMODJ...

Jelentkezés június 7., vasárnapig, VAGY ELŐBB!

GYERE, VÁRUNK!

*P. Kukuczka Robert SDB
és a szalézi szervezők*

Kérdezhetsz e-mailben vagy telefonon, mindenkinek válaszolunk!

P. Kukuczka Robert SDB: trebor650@gmail.com

Lengyel Erzsébet SC: le@invitel.hu tel.: 20/823-3335 vagy 30/6454-097

Eger

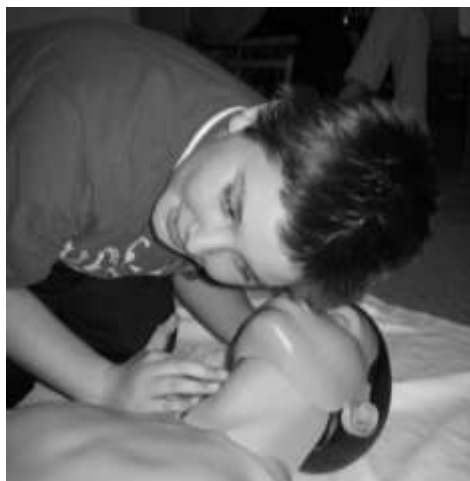
„Földkörüli utazás” - Az elmúlt hónapokban a világ szebbnél szebb kultúráit ismerhettük meg a Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégiumban. Don Bosco 150. születési évfordulóját ünneplve Olaszországból indultunk. P. Van Hecke Albert SDB tartományfőnök megtisztelt minket a látogatásával. Beszédének üzenete: „Társaságunk váljon a fiatalok javára!” Ez a jelmondat mindennapjainkat is végigkíséri, főként a szombati oratórium légkörét. Lelkesítő szavaival elénk tárta a szalézi élet örömeit, amely további munkánkra motiváló hatással volt. Ennek szellemében a teaház ismét megrendezésre került. Olaszországból így elkerültünk a magyar reneszánsz kori életbe, Spanyolországba, Görögországba, Írországra és Kínába is az Olgyay család zenei repertoárja révén. A koncert után hangszeres bemutatóra is sor került, melyet a jelenlévők ki is próbálhattak. Teázás közben

lehetőségünk adódott beszélgetni a család tagjaival. Vajon ezzel a földközi utazás véget ért? *Csontos Judit és Pálfalvi Ivett*

Szombathely

Szent Kvirin

Amíg a mentő megérkezik - Elsősegélynyújtó oktatásra hívta április 3-án az animátorokat, fiatalokat Andrásfalvy János igazgató atya. Felkészítés ez a nyári tábor kihívásaira, ahol száz-egynéhány tizenévesről kell majd gondoskodni. János atya Csejte Balázs tűzoltóra bízta az oktatás megszervezését, aki hivatásos mentős tiszteket kért fel az oktatásra. A fiatalokat is bevonták a mentés lépéseibe, így nagyon jó hangulat kerekedett. Az előadás alatt a legaktívabbak, a legnyitottabbak a legkisebbek voltak. - Ez általános jelenség - mondta az egyik mentős -, a gyerekek egy balestnél sokszor sokkal hasznosabbak tudnak lenni, mint sok felnőtt.
H o r v á t h L á s z l ó
Forrás: www.szalezishely.extra.hu

Újperinti keresztek megáldása - Számos jószándékú ember összefogásával Újperinten felújítottak három útszéli keresztet. Két kereszt megáldására április 19-én került sor, a 9 órai szentmise után. Az útmenti keresztek, vagy az Úti Boldogasszony szobrai mindig is felhívták a magyar ember figyelmét arra, hogy az Úrról, és az Ő Édesanyjáról soha ne feledkezzünk el. Köszönet mindazoknak, akik áldozataikkal lehetővé tették, hogy ez az ünnepség megvalósulhatott. *P. Márkus Zoltán SDB*
(Bővebb írás és képek a www.szalezishely.extra.hu oldalon találhatók)

Tavaszi kirándulás a Kőszegi hegységbe - A hosszú, hideg téli napok, a húsvéti készülődés után eljött az idő, hogy kimozduljunk az otthoni környezetből. Előkerültek a hátizsákok, túracipők, térképek. A március elejére tervezett kirándulás április 19-én vált valóra. A miséken, oratóriumokban, s minden más helyen hirdetett megmozdulásra először szerény érdeklő-

dés mutatkozott, szombaton viszont sok fejtörést okozott a jelentkezők elszállítása. Szerencsére sokan jöttek autóval, így rövid tanakodás után mindenkinek jutott hely és senki nem maradt le az év első kirándulásáról.

Indulás előtt közös imával kértük a Segítő Szűzanya és az égiek támogatását. Velembre érkezésünk után a népes csapat

(kb. 50 fő) gyalog indult el, hogy meghódítsa az első állomást, a Szent Vid templomot. A pihenőhelyen kifújtuk magunkat, tízóraiztunk, énekeltünk és megemlékeztünk Weöres Sándor költőnkéről: a gyerekek tréfás gyermekverseket olvastak fel. Utána megtekintettük a XII. századi, szépen felújított templomot, majd megmásztuk a hegyet. Közel másfél órás séta után értünk fel az Írott-kőhöz. Felmentünk a kilátóba, amelynek 1922 óta egyik fele magyar, a másik fele osztrák területen fekszik. A kilátás pazar volt, szikrázó napsütés, kék ég, tiszta hegyi levegő. Csoportunk idősebb férfitagjai katonálméenyeket meséltek, a fiatalok a már nem létező vasfüggönnyel viccelődtek. A gyerekek katonásdit játszottak, megpróbálták a határokat módosítani. Volt, aki fára mászó tudományát csillogtatta, más ördögbotozott, néhányan kézen álltak, vagy Toldi példáját követve petrencés rudat tartottak. Egy csoport a *geocaching* játékot fedezte fel. Búcsút intve a kilátónak meglátogattuk még a közelben lévő Hörman-forrást. Sokan ittak, vagy vittek haza a kristálytisza, hűvös vízből, majd elindultunk vissza a parkolóhoz. Aki nem fáradt el eléggé a parkolóban még porfocizhatott egy kicsit. Túránk végén együtt imádkozva köszöntük meg az égiek segítségét.

Brunászi Sándor

A „Mennydörgés fiai” - Egy kedves kezdeményezésnek lehettünk tanúi virágvasárnap a sorokmajori és az újperinti templomban. A „Mennydörgés fiai” című zenés előadás megmozgatta a vállalkozó szellemű gyerekeket, ezzel vonva be őket Jézus életébe, és szenvedésébe. Az ötletes bábok megtették hatásukat. Az előadás mindenkinek nagyon tetszett, és mint minden jó dolognak, ennek is várjuk a folytatását!

Sorokmajori örömeink - Wittner Mária országgyűlési képviselő adományozta a sorokmajori templomnak azt a nemzeti lobogót, amelyet március 8-án Veres And-

rás megyés püspök szentelt meg. A fel-

emelő eseményt templomunk fiataljai, Balogh József költő, a Szív-Hang énekkar műsora és Wittner Mária lelkesítő beszéde tette még ünnepélyesebbé. A püspök atya ünnepi szentmisét mutatott be, majd a zászló megáldása után sok civil szervezet, egyesület képviselője kötött szalagot rá. Március 15-én, a Szent Koronára tett ígéret után Dr. Hargitay András olimpiai világbajnok úszónk is ellátta kézjeggyével a zászlót.

Legnagyobb örömünkre elkezdhattuk a templom tetőzetének, lábazatának és ersezeinek felújítását. A Kárpátia zenekar nagylelkű adománya mellett jelentős pénzüsszeget nyertünk pályázati úton, a felújítást a helyi önkormányzat is bőkezűen támogatja és a helyi fiatalok is kiveszik részüket a munkálatokból. Külön köszönet illeti Németh Ferencet, aki segített a pályázat elkészítésében.

P. Márkus Zoltán SDB

Gyermeksorsok

- Márió! - Siess, gyorsan ebédelj meg, mert megünnelünk HAZA! - ez a mondat ütötte meg a fülemet az ebédlőben az egyik pénteki napon. Nem lett volna ebben semmi különös, hogyha nem tudtam volna, hogy a két fiú, Péter és Márió nevelőszülőnél él Miskolcon. Olyan nevelőszülőnél, aki már három évtizede nagyon sok gyermeknek adott otthont, és pótolta a hiányzó családot. Jelenleg is négy Don Boscó-s gyermeknek az édes mostohája. Zs-né Marika, akit szintén nevelőszülő - egy miskolci orvos házaspár - neveltek, akiről csak később tudta meg, hogy nem a vér szerinti szülei. Ekkor határozta el, hogy életének fő célja lesz a család nélküli gyermekek istápolása, nevelése. Saját gyermekei már kiröppentek a családi fészekből, és nagy kertesi családi házában kilenc fiút és egy lányt nevel gondos anyaként, és a gyerekek rajonganak érte. Márió két testvérrel él Marika néni védő szárnyai alatt. Péter szinte öccseként szereti Márió, és mindenben segíti. Márió csak 7. osztályos. Péter szeptembertől tanulója a felzárkóztató osztálynak. Kíváncsi voltam rá, hogy került iskolánkba. Készségesen mesélt magáról:

„1990. október 2-án születtem Sátoraljaújhelyen. Tiszacsernelyen laktunk. Édesanyám varrónő, de nem dolgozik, mert kilencen vagyunk testvérek. Addig volt szép gyermekkorom, ameddig az édesapám nem hagyott el bennünket. Az apám hiánya nagyon megviselt. Nem jártam iskolába, nem tanultam, csavarogtam. Az édesanyámmal is nagyon megromlott a kapcsolatunk. Kértem, hogy vegyenek állami gondozásba, így Miskolcon a területi gyermekvédelmi szolgálat otthonába kerültem. Két hónap után édesapám magához vett, a nevelőanyám azonban nem szeretett. Három saját gyermeke volt, nem tűrt meg a házában - elküldött. Apám pedig nem védett meg... Egy hétig csavarogtam, barátoknál aludtam. Miután apám bejelentette eltűnésemet, a gyermekvédelmisek megkerestek és visszakerültem az intézetbe. Három hét után kértem, hogy nevelőszülőkhöz kerüljek, így lettem Marika néni „fia”. Ő íratott be a Don Bosco iskolába. Évek óta neveli a Don Boscó-s diákokat.

Így kerültem Kazincbarcikára a kollégiumba, és 18 évesen felzárkóztató osztályba, mivel csak hét osztályról van bizonyítványom. Családra, barátokra segítő, jóindulatú tanárokkal találtam osztályfőnököm és kollégiumi nevelőim személyében. Problémáimmal bátran fordulhatok hozzájuk. Az Isten megsegített: nagy szükségem is volt rá, hisz a szüleim tudomást sem vesznek rólam. Két éve nem láttam az édesanyámat. Nagyon fáj, de már én sem keresem velük a kapcsolatot. Apámat már többször felhívtam, de letagadta magát. Ő sem áll velem szóba. A bátyám Szlovákiába dolgozik, a többi testvérem kicsi.

Már nincs okom panasza: van otthonom, boldogan megyek „haza”. 5000 forint havi zsebpénzem van, amit Marika néni segít beosztani. Megpályáztam és meg is kaptam az Útravaló tanulmányi ösztöndíjat, így januártól havonta még 4000 forinttal többet kapok. Osztályfőnököm sokat segít a tanulásban, így jó a tanulmányi eredményem. Hegesztő szeretnék lenni, de tervem, hogy leérettségizek. Szeretem az irodalmat, verseket is írok, amik az iskola honlapján is megjelentek.”

Lejegyezte Szuromi Béláné

Előttünk jártak

P. Stanisław Plywaczyk SDB

1880 -1969

Fiatal szalézi papként 1908-ban igazgatója lesz a Przemyśl-i intézetnek, majd 1909-10-ben a szlovéniai Radnán a novíciátus igazgatója, ahol több nemzet fiatalait készíti fel a szalézi életre.

1914-ben már hazánkban találjuk, ahol 1919-ig tölti be a péli földszentkereszt háza igazgatói tisztét. Szorgalmasan tanulja a magyar nyelvet és a háborús nehézségek ellenére vezeti szentkereszt házaikat. 1919-ben megnyílt nyergesújfalu házaiknak Ő lesz alapító igazgatója.

1926 őszén a rendfőnök úr a magyar szalézi intézeteket önálló vizitatóriává nevezte ki, melynek vezetésével megbízta Plywaczyk atyát. 1929-ben a vizitatória tartományi rangra emelkedett, melyet Don Plywaczyk 1933-ig kormányzott Esztergom-tábor székhellyel.

Említésre méltó, hogy 1926 és 1929 között az akkori Jugoszlávia és Csehszlovákia szalézi intézményeit magában foglaló Szent Cirill és Metód Tartományt is vezette.

Ez a hatalmas munka rendkívüli lelkesedést és testben-lélekben egészséges embert követelt. A két tartomány vezetése miatt csaknem állandóan úton volt. Kedvesen mondogatta, hogy az Ő székhelye a vasúti kocsi és a pályaudvar.

Plywaczyk atya Magyarországon kilenc rendházat nyitott meg. A magyar szaléziak mindig nagy megbecsüléssel és

Plywaczyk atya rengeteget utazott, sokszor kemény télben és hóviharban, kis elemózsiás táskájával. Kedvesen azt szokta mondani, hogy az ő székhelye a vasúti kocsi és a pályaudvar... A rendtársai gyakran tréfálkoztak is vele, hogy a "Nagy Magyarország feltámasztásán" dolgozik, és elnevezték őt "pater multarum gentium"-nak - sok nemzet atyjának. Plywaczyk atya maga is gyakran mondta, hogy igazi lakása a vasúti vagon volt...

szeretettel vették körül. Szerette és megértette a magyarokat, országunkat második hazájának tekintette és ezt a szeretetet megérezték rendtársai is.

Két évtizedes magyarországi munkássága elismeréseként a magyar kormány másodosztályú magyar érdemrenddel tüntette ki, melyet hazánk nagykövete nyújtott át neki Varsóban, 1935. november 13-án.

Visszatekintve életére, hálás szívvel gondolunk első magyar tartományfőnökünkre. Mi, késői rendtársai köszönjük, hogy megszervezte és elindította a magyar tartományt. Hálánkat imáinkkal fejezzük ki, kérve a Mindenható Istent ajándékozza meg Őt az örök boldogsággal!

P. Havasi József SDB

Rendkívül emlékezetes számunkra a 2009-es év, hiszen 150 évvel ezelőtt alapította meg fiatal növendékeiből Don Bosco a Szalézi Társaságot és ebben az esztendőben ünnepli Tartományunk születésének 80. évfordulóját.

Ez adja az apropót arra, hogy az első magyar tartományfőnökre emlékezzünk, aki Lengyelországból jött hazánkba azzal a céllal, hogy segítse és tartománnyá szervezze az 1913-ban hazatérő kis magyar szalézi közösséget.

Stanisław Plywaczyknak hívták ezt a bátor és elszánt szalézit, aki fiatalos lelkeséggel vállalta nyelvünk elsajátítását és a kibontakozó fiatal szalézi élet megszervezését.

Don Plywaczyk 1880. november 11-én született Jedlecben, egy mélyen hívő 17 gyermekes család nyolcadik gyermekeként. Egyik testvére szintén szalézi pap lett, aki a náci terror áldozataként mártírhálált szenvedett Dachauban.

Stanisław 1894-ben, 13 éves korában indult el több társával, így az általunk is nagyrabecsült Hlond Ágostonnal Olaszországba, hogy, megismerkedjen Don Boscóval és a Szalézi Társasággal. Az eltöltött évek során itt fejezte be tanulmányait és tette le első fogadalmát Don Rua Mihály kezébe.

Hazatérve, Oswiecimben folytatta filozófiai tanulmányait, majd 1906. július 1-én Lembergben Bilczenski érsek pappá szentelte.

1929 - Plywaczyk atya tartományfőökként szobrot avat Nyergesújfalun.

A szalézi kincsestárból merítve

Don Bosco szentsége

Ezekben a napokban emlékezünk meg arról, hogy hetvenöt éve, 1934. április 1-jén, húsvét vasárnap XI. Pius pápa szentté avatta Bosco Szent Jánost. A Don Boscóra való rácsodálkozás segít minket abban, hogy megismerjük életszentségét, és mindez arra buzdít, hogy kérjük Alapítónk közbenjárását és kövessük őt.

A szentség a saját életünk, a közösség-, és a Társaság életének *szépsége*. Az életszentség abban mutatkozik meg, hogy követjük a szegény, tiszta és engedelmes Jézus Krisztust, vagyis hogy a megszentelt élet megigéz minket. Az életszentséget megélve teljesen átadjuk életünket Istennek és a szegény ifjúságnak. Ez az erő, amely egy valódi, személyes tapasztalatból indul ki képes hivatásokat keltetni és vonzani. Ezért az életszentség a liturgia művészetével együtt az Egyház szépségét jelenti. Elmondhatjuk, hogy „a szépség fogja megszabadítani a világot!”

Don Bosco életszentsége biztosíték arra, hogy az életmódja, a lelkiisége, apostoli tevékenysége megmutatja *az igazi evangéliumi utat, amely a szeretet teljességéhez vezet*. Követve Don Bosco útját Krisztus követésében, legyünk biztosak abban, hogy meg tudjuk valósítani és meg tudjuk élni az evangéliumi életet. Don Bosco iskolájában mi is megtanuljuk, hogyan legyünk szentek.

Az életszentség különböző formái, amelyek a Társaság 150 éve során kialakultak a Szalézi Családban, tanúskodnak az Alapító életszentségéről: „*A fiatalok életszentsége tanúskodik az apa életszentségéről*” - írta Boldog Rua Mihály a szalézi igazgatóknak, elküldve nekik Don Bosco lelki végrendeletét, halála után néhány nappal. Az első szalézi generációnak, semmi kétsége nem volt afelől, hogy „atyjuk és mesterük” ne lett volna szent, még akkor is, ha nem tudták mindezt kijelenteni, hiszen az Egyház akkor még mindent hivatalosan nem ismert el.

A Társaság alapításánál Don Bosco életszentségét a fiatalokkal való foglalkozáson keresztül élte meg. Módszere rendkívül mély, de ugyanakkor egyszerű, és ami a legfontosabb, az Alapító életszentségének eszközévé vált: fiainak életszentsége mesterüket követve növekedett az idők során. Nagyszámú fiatal választotta az életszentség ezen módját, vagyis „**a munka és az udvar életszentségét**”.

Sokan vannak azok a szalézi szentek, akik merítettek Don Bosco életszentségéből. Ugyanez az út előttünk is nyitva áll: életszentsége a legnagyobb örökség, amit ránk hagyott. Egy olyan életszentség ez, ami egyszerűségből és vidámságból áll, jobbá, egyszerűvé és szeretetre képessé tesz minket. Erre az életszentségre vagyunk hivatva, amely képes magához vonzani a fiatalokat is. Ez volt Don Bosco ajándéka a fiatalok számára, a legszebb ajándék, amit mi is adhatunk a mai fiataloknak.

Don Bosco mondatait felhasználva azt mondhatjuk, hogy „szentté válni csodálatos dolog, mert az életszentség az a világosság, lelki egyensúly, öröm, átláthatóság és szeretet. Az Egyházban mindenki a szentségre hivatott” (LG 39). Nem kell félnünk az életszentségtől, hiszen nem ró ránk teljesíthetetlen feltételeket. Az életszentség nem a mi művünk, hanem ingyenes részesedés Isten szentségéből - más szóval kegyelem - de olyan ajándék, melyhez a saját erőfeszítésünk szükségeltetik.

Don Bosco életszentségét áthatja a Húsvét, gyönyörűségével, reményével és örömeivel. Don Bosco 1934. április 1-i, húsvét vasárnapi szentté avatása a Szent Péter téren, húsvéti fényvel övezi fel Őt.

Részletek Don Pascual Chávez Villanueva rendfőnök rendtársaihoz írt leveléből
Fordította: Depaula Flavio

Anno 1934

* Április 1-én XI. Pius pápa a szentek sorába emelte az egykori piemonti kis pásztorfiút, Bosco Jánost. A pápa így nyilatkozott róla: „*Az ő életében természetesen voltak a természetfeletti dolgok, s ami másnál szokatlan, az nála megszokott volt.*” Csodái megszámlálhatatlanok, a rábízottak lelkében úgy olvasott, mint egy könyvben, látta a jövőt, és olyan hihetetlen szeretet és öröm sugárzott belőle, hogy az utcagyerekek nemcsak a parancsát teljesítették, hanem lesték a kívánságait, hogy eleget tehessenek neki.

* Szombathelyen a szentté avatás napján Grósz József győri segédpüspök felszentelte azt a kétmázsás, szépszavú harangot, melyet Bosco Szent János tiszteletére Szabó István dr., városi főügyész és neje ajánlódokoztak a Szent Kvirin plébániának.

* A budapesti Szent István bazilikában április 29-én a munkatársak, jötevők és intézeteink mutatták be hódolatukat Bosco Szent Jánosnak Angelo Rotta pápai nuncius, nagyszámú világi- és szerzetes papság, a főváros számos előkelősége, zárdája és iskolája részvételével. Dr. Serédi Jusztinián bíboros főpásztor ünnepi szentmisét pontifikált, méltató beszédet Zadravec István püspök úr mondott. Jó hatást váltott ki a felvonuló szalézi kisklérus 40 tagja bíbornoki ruhájával.

* Szombathelyen háromnapos bevezető ájtatosság után Mikes János gróf, megyéspüspök pontifikált ünnepi szentmisét június 17-én. Délután a kötél-táncos kis Bosco János megjelenésével az ifjak előadták D'Auxerre Leó a Hűséges szolga című színdarabját. Ennek fordítását lelkes munkatársunknak, Hauber Aladár dr., MÁV főintézőnek köszönhetjük.

* Don Bosco szentté avatásának évében két új intézet nyílt meg. Balassagyarmaton Triál József dr., prelátnak, a Pázmány egyetem tudós tanára és rektora 50 000 pengős adománya tette lehetővé, hogy a szaléziak átvehessék a Szent Imre Fiúárvaházat, s abban az árvák megtartásával középiskolai internátust nyithassanak.

* A mosonmagyaróvári intézet a szó szoros értelmében Don Bosco szentté avatásának magyar gyümölcse. Pintér Gyula prépost Olaszországban tanúja volt Don Bosco szentté avatási ünnepségének, és elhatározta, hogy a szaléziakra bízta az óvári I. Ferenc József fiúárvaházat.

SZALÉZI NYÁR 2009

RÉSZLETES, ÁLLANDÓAN FRISSÍTETT PROGRAMNAPTÁR
a www.szaleziak.hu honlapon

Óbuda

Június 20-21. Szent Alajos-napok
Nyári napközi oratórium
1. hét: június 16-20.
2. hét: június 22-26.
3. hét: augusztus 24-28.
Tanyatábor
augusztus 3-10-ig
Augusztus 8. Don Bosco Teljesítmény Túra Óbudáról Péli-földszentkeresztre 56 km
Oratóriumi kirándulás
augusztus 17-21.

Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola és Óvoda

Természetjáró tábor felsősöknek
június 20-24-ig - Mátra.
Nyári iskolai tábor
július 2-10-ig - Siófok-Sóstó

Salesianum Keresztény Pedagógiai Szakkollégium, Óbuda

Felvételi július 31-én, pénteken délelőtt 10 órakor.

Lelkipásztori ajánlás, kézzel írott életrajz, személyi igazolvány szükséges!

Újpest-Megyer

P. Nagy Ferenc SDB vasmiséje
május 31-én 18 órakor
Az oratórium nyáron át is pénteken és szombaton 16-18 óráig, vasárnap 10-11.30-ig várja a fiatalokat.

Clarisseum

Szentmise Sándor István emlékére
június 7-én 10.30-kor
Hittanos tábor augusztus 10-15.

Balassagyarmat

Nyári napközi oratórium
június 22-től július 3-ig

Pélföldszentkereszt

Július 15-18. Ministránstábor

Július 18-19.

„Old-timer” ministránsok

Július 21-25. VADÓC tábor

12-17 éves serdülőknek

Nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola és Oratórium

Nyári napközi oratórium
június 22-26-ig
Gólyatábor augusztus 24 -26-ig

Szombathely

Június 7. Szent Kvirin templombúcsú,
P. Vitális Gábor SDB újmiséje 10 órakor.
Nyári napközi oratórium
június 15-július 10.
Június 27. autóbúcsú zárórendezés
az újpéteri és sorokmágyari hívekkel
a Somló-hegy környékére
Július 11. VII. Szalézi Grundfoci Kupa
Augusztus 21-23. SZALIM Tartományi Oratóriumi Találkozó

Mogyoród - FMA nővérek

Nyári napközi oratórium "FaMíliA-Nőlj bele!" június 22-július 17.
Hittanos tábor Szokolyán július 19-24.

Eger - FMA nővérek kollégiuma

Felvételi augusztus 21-31. között
Nyári napközi oratórium
június 29-július 10.

Pesthidegkút - FMA nővérek

Május 16. Mazzarello Mária ünnep
Nyári VIDES napközi oratórium
június 15-26.

Albertfalva - munkatársak, animátorok

Vidámság napja május 23.
Csillagtábor augusztus 14-28.

Pécs - munkatársi csoport

Nevelési konferencia május 16.
Nyári tábor Aszfőn július 4-11.

Torino

SZALIM Ifjúsági zárórendezés

Torinóba július 6-12.

Apostag

XIV. „LADIK” Keresztény Könnyűzenei Fesztivál július 31-augusztus 2.
SZALIM részvétellel

Colle Don Bosco

CONFRONTO Colle Don Bosco
Augusztus 10-16. szalézi ifjúsági világtalálkozó SZALIM részvétellel

A DON BOSCO KIADÓ TAVASZI AJÁNLATÁBÓL

Stefano Ragazzi Nagy vagy Jézus

Ez a könyv serdülők számára készült, akik nem akarják elfelejteni Jézust. Mindig emlékeztetni fogja őket arra, mit jelent kereszténynek lenni.

Pino Pellegrino Ötlejtár

A hittan új lendülete

E könyv több ötletes példát ad arra, hogyan lehet színessé tenni a hitoktatást, lendületbe hozni a hitoktatókat. Megpróbálja rávezetni őket, hogy a hitoktatás ne legyen „unalmas”, mert a Jó Hírek örömet kell hoznia. A szerzők el akarják felejtetni a megunt gondolatokat, nem akarnak tovább olyan Egyházra gondolni, amely állandóan siránkozik és viszszaesik a régi időkbe. Egy új, életerős, fiatal és szimpatikus Egyházat szeretnének, amely nem a rosszat tiltja, hanem arra tanít bennünket, hogy milyen szép is jól tenni, hogy a gyerekek minden hittanóráról szép emlékeket vigyenek magukkal.

Kapható és megrendelhető a
Don Bosco könyvesboltban
Bp. Múzeum körút 7.
Tel.: (1) 318-6717

Emlékezetes pillanatok

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 3500 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Van Hecke Albert SDB
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor
 A címlapon: P. Vitális Gábor SDB a papszentelés után
 Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Fehér Béla, tel. 20/823 4654